

Natalija Šeruga:

PLEŠI, PLEŠI, ČRNI KOS

Bežigrajska galerija 1, Dunajska 31, Ljubljana

Akademsko slikarko Natalija Šeruga Golob (Maribor, 1971) živi in dela v Radencih. V Bežigrajski galeriji razstavlja najnovejši ciklus slik, ki ga je ustvarjala zadnji dve leti.

Slike nas pritegnejo s svojo barvitostjo in živahnostjo. Mimogrede nas zapeljejo v privlačen domišljjski vrtinec slikarke, ki ga je prenesla na platno, da lahko potujemo po njenem svetu.

Kovinski okvir slike zaobljenih vogalov, na katerega je prišla platno, je skoraj zaščitni znak slikarke. Nato platno pripravi za slikanje in poslika z jajčno tempero in oljem. Tokrat je na robovih slik prvič uporabila barvno vezenje, ki ima na sliki poseben učinek. Skrit kovinski okvir slike je nekakšno okno in zdi se, da iz notranjosti prostora zremo v skrivnostni svet okoli, spodaj ali nam nasproti. Ponekod je ta občutek zelo živ; videti je, da nas bo ta svet posrkal vase ali da smo že v njem in potujemo skozenj.

Sestavlja ga neskončen prostor, izpolnjen z živobarvnimi ali prosojnimi oblaki, oblaki, meglicami in tekočinami. Včasih miruje, včasih pa v tem vrtinčavem mediju lebdijo in letijo koreninski deli in medenici ali očnici podobni fragmenti okostij ter gledamo skozenje. Vmes so pomešane večinoma komaj vidne lobanje sedanjega človeka ali jasneje naslikane, razpotegnjene lobanje človečajakov iz davnine; nekatere imajo ogromen možganski prostor, kot patološka hidrocefalična lobanja ali fantazijska lobanja vesoljskih nam (še) neznanih bitij. Domišljiji gledalca je prepuščeno, da umesti čas potovanja v preteklost, sedanost ali prihodnost.

V tej idilični zmešnjavi pa vendarle začutimo mirnost in urejenost. Lobanje ne učinkujejo nič kaj grozljivo. Tu in tam na slikah prepoznamo elemente, ki jih je slikarka že uporabila v prejšnjih ciklusih; orientalske ali kake druge ornamente, ki so videti zelo »zemeljsko«, domače, pa tudi znane tančice, ki pa so tako prosojne, da jih izda zgolj rob. Na slikarskem »zaslonu« se pojavljajo še mreže, ki morda

Maikop, 2011,
jajčna tempera
in olje na platnu,
103 x 126 cm

Gaimoov, 2011,
jajčna tempera
in olje na platnu,
103 x 125 cm

nakazujejo smer, ponekod številke – kot geografske označbe prostora ali mere časa – ali spiralne »številčnice«.

Slike nosijo čudna imena. To so pravzaprav imena krajev iz Azije izpred nekaj stoletij, nekatera pa se še uporabljajo. Poimenovanje slike naše fantazijsko potovanje nekako konča in nas spet spravi na Zemljo.

Razstava je na ogled do 21. marca 2012 od torka do petka od 10. do 18. ure, v soboto od 10. do 14. ure.